

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

687. An procurator constitui possit ad resignandum certo modo, formâ, conditione, quam in resignatione servare debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

à porrecta supplicatione) intra quos expediri debent literæ Apostolicæ, & resignatio publicari videtur. Gregor. 13. de publicand. resign. Castrop. Azor. II. cit. Paris. loc. cit. n. 1.

Quæstio 685. An constitui possit Procurator post supplicationem porrectam per alium, & signatam à Papa, & recognitam à Datario, intellige, dum resignatio fit in Curia, seu coram Papa?

Respondeo affirmative: Unde valebit resignatio facta per procuratorem præsentem consensus coram Notariis in Camera vel Cancellaria, v. g. in Novembri, dum supplicatio recepta, signata, & recognita, v. g. in Octobri vel Septembri. Azor. cit. n. 22. q. 11.

Quæstio 686. An resignatio beneficii facta per Procuratorem, seu consensus Procuratoris trahatur ad diem, quo datum mandatum, ita ut ab eo die censatur amissum esse, & vacasse beneficium quod ad titulum, & possessionem?

Respondeo negative: ed quod, ut constat ex dictis ad initium hujus partis, beneficium non vacet, nec habeatur pro derelicto, ex quo quis Procuratorem constituit ad illud resignandum; cumque talis retractio non admittatur in aliis actis per Procuratorem; admitti etiam non debeat in resignatione beneficiorum; cum in ea speciale non sit ex jure fundamentum, ita Castrop. loc. cit. n. 7. contra Azor. loc. cit. q. 10. & Paris. l. 2. q. 15. à nu. 1. citantem pro se Abb. in c. sollicit. de reitut. spol. n. 11. Bald. in c. audita. tit. cod. Menoch. de recup. possess. remed. 1. n. 274. Felin. &c. ac dicentem esse sententiam magis communem. Unde, ut inferitur ex responsione nostra, si Principalis post constitutum à se Procuratorem, v. g. in Augusto resignet per seipsum beneficium coram Ordinario (non enim impeditur ex constituto Procuratore, quod minus eo jam constituto per seipsum adhuc valeat resignare) antequam id in Curia faciat constitutus Procurator, v. g. in Octobri, & dein illud idem beneficium resignet dictus Procurator, v. g. in Novembri, valebit resignatio facta per Principalem ipsum, & non valebit facta per Procuratorem. Castrop. loc. cit. directe contrarium ex sua doctrina inferentibus Azor & Parisio, nimirum invalidam esse Principalem resignationem, & valere in hoc casu resignationem factam per Procuratorem licet tempore posteriore.

Quæstio 687. An Procurator constitui possit ad resignandum certo modo, forma, conditione, quam in resignatione servare debeat?

Respondeo primò: Generaliter affirmative (modò tamen forma, modus, conditio sint talia, sub quibus ipse Principalis resignare potest; si enim constitutus ad resignandum coram Ordinario sub reservatione pensionis, ita resignare non poterit, quia nec ipse principalis coram Ordinario nisi simpliciter, & purè resignare potest) siquidem fines mandari excedere non debet, quia nomine proprio non agit, sed alieno, & per mandatum communicatur ei potestas juxta c. cum dilecti. de reitut. c. cum olim. de off. jud. deleg. l. diligenter. ff. de reitut. c. cum olim. de off. jud. deleg. l. diligenter. ff.

P. Lauren. Fori. Benef. Tom. III.

mandari. Castrop. cit. loc. nu. 8. Azor. loc. cit. q. 12. Paris. l. 9. q. 17. à nu. 1. Et quia mandatum ad resignandum non solum stricte, sed & strictissime interpretandum, Paris. ibid. nu. 5. ex Card. Paris. cons. 143. n. 35. vol. 4. Bursat. cons. 395. nu. 11. vol. 4. quia odiosum, ut Rebuff. ubi supra n. 12. Hinc

2. Respondeo secundò in specie. Constitutus Procurator ad resignandum in favorem Titii, resignare non potest in favorem Cajii. Constitutus ad resignandum sub reservatione pensionis non potest resignare absolute &c. AA. iidem variis exemplis hanc doctrinam comprobantes. Constitutus ad resignandum coram Ordinario, non potest resignare coram Papa, & vice versa. Castrop. cit. n. 8. Azor. cit. q. 12. §. ex dictis. Paris. cit. q. 17. nu. 136. & 137. addentes, hinc ad tollendam omnem dubitationem, cum datur facultas Procuratori resignandi beneficium absolute, & simpliciter, solere hanc clausulam apponi, ut coram Papa vel Ordinario loci possit resignare. Sic constitutus ad resignandum coram Papa cum reservatione omnium fructuum, vel cum regressu, si resignet nullis fructibus, vel nullo regressu reservatis, nulla est resignatio. Azor. loc. cit. quin & si in tali casu resignet reservatà solam parte fructuum, vel pensione, vel sine regressu, ed quod difficulter admittatur resignatio reservatis omnibus fructibus, vel cum regressu, resignatio erit nulla; quia licet supradicta conditio sit concessu difficilis, soler tamen quandoque concedi; & quia resignatio, in qua reservantur omnes fructus, omnino diversa est ab ea, in qua reservatur pars fructuum, uti & resignatio, in qua reservatur regressus, ab ea, qua fit simpliciter, adeoque à facultate ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, vel cum regressu in ferri non potest facultas ad resignandum cum parte fructuum, vel sine regressu. Castrop. loc. cit. n. 7. contra Azor. cit. q. 12. & Paris. cit. q. 17. n. 20. 21. & 22. existimantes, talem resignationem adhuc fore validam (sub hac tamen limitatione: modò Procurator adhibuerit diligentiam ad impetrandam reservationem omnium fructuum, vel regressum, seu modò per illum non steterit, quod minus resignatio fieret cum dicta conditione) ed quod, cum conditio illa impetratu sit difficilis, & soleat à Papa repelli, non videatur mandatarium ad illam arctari, sed solum obligari ad illam, quantum potest, procurandam. Idem esse videtur, si constitutus ad resignandum sub pensione cum hac clausula: etiam licet non expeditis, solvens etiam per successorem: si Procurator resignet sub pensione quidem, sed omisà dictà clausulà, ed quod hæc impetratu difficilis, nimirum fore talem resignationem invalidam ex eadem ratione, nimirum ex defectu consensus mandantis, uti admittunt ipse Azor. loc. cit. & expressè Paris. n. 54. & 55. sic resolutum dicens à Rota in Cordub. dimidia portion. 14. Novemb. 1559. cui decisioni inhaerit Rota, dum diceretur, de stylo non solere dari talem clausulam, reponendo, non styllum, sed mandatum debere attendi, cum quo, non satis video, quomodo coherereant, quæ habent iidem Azor. loc. cit. Paris. n. 57. quod valeat resignatio, si constitutus ad resignandum sub pensione, reservata in fructibus, redditibus, proventus, juribus, & distributionibus quotidianis, quæ acquiri solent ab illis, qui resident, & divinis officis interfunt, resignaret reservatà pensione sub dicta clausula, omisà solum illis verbis: quæ acquiri solent ab his, qui resident; ed quod

Ff

hæc

hæc verba pugnent cum jure communi, ac proinde contineant, quod jure fieri non potest; cum non magis pugnent cum jure communi, seu concedi non soleant, quam illa clausula: *litteris non expeditis etiam per successorem solvenda*. Sic, si constitutus ad resignandum sub pensione cum potestate illam transferendi, resignavit reservatâ pensione, sed sine facultate eam transferendi, resignatio est nulla. Azor. *in fine. cit. q. 12. Paris. cit. q. 17. n. 46. juncto n. 32. & 33. contra Caputaq. decis. 89. p. 3. sententiam*, valere in hoc casu resignationem, eò quod, qui facit mandato contigua vel vicina, non dicatur excedere fines mandati. Idem est, si constitutus ad resignandum sub pensione libera, & exempta, resignavit quidem sub pensione, sed non sub libera, & exempta. Azor. *loc. cit.* Sic inhærendo responsioni generali, si constitutus ad resignandum simpliciter, resignat sub reservatâ pensionis, nulla erit resignatio; eò quod ad conditionalem resignationem mandatum non habuerit; nec dici possit, quod mandarius excedens mandatum, utiliter gerat negotium mandantis. Castrop. *loc. cit. n. 8. contra Azor. q. 12.* Quod si tamen constitutus ad resignandum in favorem Titii modo, & formâ, & conditione, quæ Procuratori videbuntur, & reservatâ pensione cuicumque voluerit, is resignet in favorem Titii, reservatâ pensione ipsi mandanti; valida videtur resignatio, & facta melior conditio domini, seu mandantis absque eo, quod fines mandati fuerit egressus. Azor. *l. c. Paris. n. 78.* Quod si etiam in mandato aliud nihil expressum, quam ut reservetur pensio, & dein supplicia signata fuit cum clausula de exemptione pensionis, & postea Procurator consensum præstitit absque clausula de exemptione pensionis, & similiter literæ expeditæ absque dicta clausula; validam adhuc fore resignationem, seu dictum consensum per Procuratorem præstitum, tradit *ibidem* Azor. cum Paris. *à num. 51.* quia consensus hic, & literæ cum mandato concordant, & ut habet regula Cancellariæ, judicandum non est juxta supplicationis, sed secundum literarum tenorem; & dum Princeps concedit quid amplius, quam in libello supplicis peritum, concessio continet hanc tacitam conditionem, si partes uti voluerint dictâ concessione.

3. Denique constitutum ad resignandum in favorem personæ per ipsum hunc constitutum Procuratorem nominandæ, seu cui ipse Procurator voluerit, non posse Procuratorem nominare seipsum, tradit Paris. *à nu. 102. ex Bursat. cons. 380. vol. 4. & cum eis Azor. Confirmantque id à pari, quod, qui constitutus Procurator ad eligendum vel nominandum, non possit seipsum eligere vel nominare. l. si mandavero. §. si tibi centum. ff. mandati. c. per nostra. de jurep. c. Cumanâ. de elect. Patronus seipsum præsentare nequit, de quo vide dicta aliàs. Is, cui data facultas ad vendendum, pignus, cui voluerit, non potest sibi ipsi vendere pignus: is, cui tradita pecunia, ut det illam, cui voluerit, non potest eam sibi reservare; quamvis Executor, vel alius constitutus ad distribuendum pecuniam inter pauperes, possit sibi ipsi dare, vel applicare, v. g. monasterio suo, si egeat. Rationem etiam hujus rei hanc dat Paris. *n. 114.* ne tales eligentes, præsentantes, nominantes seipsum in vitium ambitionis incidant, Et hinc limitandum illud: *Charitas incipit à seipso*: nimirum, si tali charitati admixta non sit ambitio, uti ea tali distributioni pecuniarum non est admixta, dum sibi ipsi ex ea quis tribuit, ut*

Paris. *à n. 117.* Item quia mandatum hoc, ut Paris. *nu. 115.* videatur continere tres personas, constituentem, constitutum, & tertium, in cujus favorem facienda resignatio, unde videatur non servari ejus forma, si constitutus seipsum nominet ad beneficium.

Questio 688. Si duo reperiantur data mandata eodem anno, mense, die, loco, restibus, ac Notario isdem, contraria tamen, v. g. quorum unum sit ad simpliciter resignandum, alterum ad resignandum in favorem, cui ex illis standum?

Respondeo: Utrumque esse invalidum, & nullius momenti, & hinc facta resignatio in vigore unius ex illis est invalida. Paris. *l. 9. q. 23. n. 1. & 2. citans Selv. de benef. p. 2. q. 15. n. 15. & Rotam.* dum enim mandata sunt in qualitate diversa, propter incertitudinem utrumque est invalidum. Paris. *cit. nu. 2.* juxta *l. duo sunt Titii. ff. de testament. tut. & Abb. in c. in nostra. de rescrip.* non secus ac contingit in duobus codicillis, in duobus rescriptis, in duabus sententiis diversis, & contrariis. Paris. *ibid. n. 3. ex Jason. in l. ult. à n. 31. c. de editio divi Adriani toll.*

Questio 689. An, si Procurator resignet in favorem inhabilis, vacet beneficium resignatum?

Respondeo primò: Si ei à mandante denominata fuit persona illa, in cujus favorem renunciare debebat, & ea reperiat in habilitate, mandante inculpabiliter non sciente de illa inhabilitate, non magis vacabit beneficium vi talis resignationis in talem factæ per Procuratorem, etiam conficiam talis inhabilitatis, ac si ipse per se resignasset tali, juxta dicta aliàs. Sicut econtra vacabit beneficium, per talem resignationem, si ipse mandans sciens inhabilitatem talis personæ, nihilominus mandavit Procuratori incio de tali inhabilitate, in talem resignare. Paris. *l. 9. q. 21. n. 8.*

2. Respondeo secundò: Si constitutus Procurator ad resignandum in favorem illius, cui ipse voluerit resignare; & resignavit inhabili, videtur adhuc non vacare beneficium vi talis resignationis, & ea resignatio omnino invalida in ordine ad jus abdicandum à resignante, cum talis Procurator egressus censetur fines mandati sui, in quo aliud velle non præsumitur mandans, quam ut beneficium suum obveniat habili.

Questio 690. An Procurator constitutus ad concordandum super beneficio cum quibuscunque conditionibus, vi hujus mandati possit illud beneficium resignare?

Respondeo negativè: Eò quod cessio sit donatio, & facultas donandi non censetur data nisi expressè dicatur, semperque præsumatur pro non donatione. Paris. *l. 9. q. 19. à n. 1.* Qui tamen id ipsum etiam sic limitat *nu. 8.* nisi esset data re-compensata æquivalens vigore resignationis, vel casus esset dubius; utroque enim hoc casu posse resignari vi talis mandati juxta notata per DD. *in l. contra juris. §. si filius. ff. de pactis.*